

REPARTIȚIA CIUPERCILOR DERMATOFITE ÎN SUDESTUL ARDEALULUI

Kerestély J.

Răspîndirea ciupercilor dermatofite variază nu numai de la un continent la altul, ci și de la țară la țară, de la o regiune la alta. Repartiția speciilor de dermatofite și a unora dintre variantele lor depinde de o serie întreagă de factori. Printre aceștia au o importanță primordială clima, nutriția, îmbrăcămintea, profesia, etc., factorii mediului ce acționează atât asupra macro-cit și asupra microorganismului. În urma marilor mișcări de mase din timpul războaielor, se pot ivi într-o regiune noi specii de dermatofite, necunoscută acolo pînă atunci (Arievici, Bечerov, Brivaieva, Götz, Oláh, Evolveanu).

După Götz, dermatofitele cele mai răspîndite în Asia sînt *Epidermophyton rubrum* și *Trichophyton purpureum*, care se găsesc mai ales în India. După război, aceste specii au fost descrise și în Palestina. În anii de după război s-a observat prezența *Tr. rosaceum* în Cehoslovacia, unde a fost importată din țările apusene.

Ballagi, Szatmáry, Oláh și colaboratorii lor au dovedit că în R. P. Ungară în majoritatea cazurilor de microsporii, agentul patogen este *M. Audouini*. Ei au stabilit că cea mai mare parte a trichofitozelor este produsă de diferitele variante ale *Tr. gypseum*. Totodată, au semnalat înmulțirea cazurilor de favus în ultimii ani și în cea mai mare parte a cazurilor au demonstrat acțiunea patogenă a *A. Schönleini*.

Nu putem forma o imagine a florei dermatofite din țara noastră în urma cunoașterii lucrărilor lui Șt. G. Nicolau, Șt. Teodorescu și R. Evolveanu. După părerea lor, după speciile de *Epidermophyton* ciupercile patogene cele mai frecvente sînt trichofitii. Observînd un bogat material au stabilit că în majoritatea covârșitoare a trichofitozelor agentul cauzal este *Tr. violaceum*, urmează apoi *Tr. flavum* și *Tr. gypseum*. După trichofitii, speciile de *Microsporon* sînt acelea care pot fi regăsite în cel mai

mare număr în procesele de dermatomicoze. Reprezentanții cei mai des întîlniți ai acestora sînt *M. Audouini*, apoi *M. lanosum*. În materialul lor *M. ferrugineum* se situează numai pe planul al treilea. Raportat la acestea, speciile de *Achorion* se întîlnesc mai rar, totuși într-un număr considerabil. Între acestea din urmă în cazurile de favus poate fi demonstrată prezența aproape exclusivă a *A. Schönleini*, iar *A. Quinckeanum* se întîlnește numai sporadic.

Colectivul de muncă al catedrei de microbiologie și al clinicii dermato-venerice a Institutului medico-farmaceutic din Tg.-Mureș din luna ianuarie 1951 și pînă în luna ianuarie a anului 1954 a făcut cercetări sistematice, în scopul stabilirii florei de dermatofite a Regiunii Autonome Maghiare și a regiunii Stalin pe baza studierii sușelor de ciuperci. În experiențele noastre am folosit mediile lui Sabourau. În cazul inoculărilor nereușite, inoculările au fost repetate de 2—3 ori. În caz de nevoie materiile infectate cu bacterii au fost tratate cu alcool. Repartiția celor 700 de dermatofite felurite izolate arată că flora de ciuperci a Ardealului de sud-est diferă de flora constatată în celelalte părți ale țării. În cele 700 de cazuri ale noastre repartiția ciupercilor dermatofite se prezintă astfel:

1. În 317 cazuri am izolat genul *Microsporum*. În 273 de cazuri rolul patogen l-a jucat *M. Audouini*, în 23 cazuri *M. ferrugineum*, iar în 21 cazuri *M. lanosum*.

2. Din punctul de vedere al frecvenței, în regiunea noastră pe planul al doilea se situează speciile de *Trichophyton*. Le-am putut izola pe acestea în 199 de cazuri, din care în 93 de cazuri *Tr. flavum*, în 43 de cazuri *Tr. violaceum*, în 34 de cazuri *Tr. gypseum*, în 18 cazuri *Tr. faviforme*, în 5 cazuri *Tr. regulare album*, în 4 cazuri *Tr. cerebriforme*, iar în cite

un caz am găsit *Tr. glabrum* și *Tr. rosaceum*.

3. Am izolat ciuperci *Achorion* în 138 de cazuri. În cea mai mare parte a cazurilor, adică în 135 de cazuri, am găsit *A. Schönleini*, iar *A. Quinckeanum* numai în 3 cazuri.

4. În 46 de cazuri am izolat genul *Epidermophyton*. În 29 din acestea am găsit *E. interdigitale* *Kauffmann-Wolff*, iar în 17 cazuri *E. inguinale*.

Din materialul prelucrat rezultă, că pentru aproape o jumătate a cazurilor de dermatomicoză sînt responsabili speciile de *Microsporon*, iar dintre acestea cea mai mare frecvență o prezintă *M. Audouini*. Pe teritoriul cercetat de noi *M. ferrugineum* s-a ivit numai în ultimul timp, iar cea mai mare parte (16) dintre cele 23 tulpini de *M. ferrugineum* izolate de noi provin dintr-o colonie de copii străini, iar o parte mai mică dintr-un oraș apropiat și împrejurimile acestuia. În orașul nostru încă n-am constatat *M. ferrugineum*.

Este interesant, că pentru cea mai mare parte a trichofitiilor e responsabil *Tr. flavum*, iar la noi — contrar florei de *Trichophyton* din Muntenia și Moldova — *Tr. violaceum* se situează numai pe locul al doilea.

Se întâlnește destul de frecvent în materialul nostru genul *Achorion* și după cum ne arată statistica noastră la bolnavii de favus se poate izola aproape exclusiv *A. Schönleini*.

Relativ la clinica acestei probleme se poate stabili, că la noi astăzi au devenit mai frecvente microsporiile uscate ale capului, decît trichofitiile. Aceasta se explică prin marea infecțiozitate a speciilor de *Microsporon*.

Din materialul nostru reiese și faptul că ciupercile dermatofite izolate de noi sînt numai într-o măsură infimă de origine animală, iar cea mai mare parte e fără îndoială de origine umană.

Caracterul supurativ și inflamator al unora dintre micoze depinde nu numai de specia parazită ci și de terenul pe care se dezvoltă parazitul. Am observat în cîteva cazuri că tulpinile de origine umană (*Tr. violaceum*, *M. Audouini*) pot produce de asemenea procese adînci, supurative și tot atunci am văzut procese uscate, superficiale, din care am izolat tulpini de origine animală (*Tr. gypseum*, *M. lanosum*). Am observat în 3 cazuri fenomenul neobișnuit, că micoza bărbii a fost produsă de *M. Audouini*.

Primită la redacție în ziua de 21 octombrie 1955.